

בבית המשפט העליון

ער"מ 6855/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: ליאון (אריק) שנקלר

נגד

המשיבים: 1. משטרת ישראל
2. יחידת חופש המידע של משטרת ישראל
3. מפכ"ל המשטרה (בדימוס) רב ניצב רוני אלשיך

ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין בע"מ 606/21 מיום 4.10.2021

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת הרשם ר' גולדשטיין בע"מ 606/21 מיום 4.10.2021, במסגרתה התקבלה בקשת המשיבים להארכת מועד להגשת סיכומי הטענות מטעמם.

1. זו הפעם השניה שעניינו של המערער מונח לפני. הרקע לערעור פורט במסגרת פסק דיני מיום 8.8.2021 בער"מ 5235/21 ואינני מוצא טעם לחזור על הדברים. די לומר כי במסגרת פסק הדין נדחה ערעורו של המערער על החלטת הרשמת ש' עבדיאן מיום 22.7.2021, בה התקבלה חלקית בקשת המשיבים למתן ארכה להגשת סיכומי טענותיהם בערעור שהגיש המערער לבית משפט זה. במסגרת החלטת הרשמת נדרשו המשיבים להגיש את סיכומי טענותיהם עד ליום 19.9.2021 וניתנה למערער האפשרות להגיש סיכומי תשובה מטעמו עד ליום 19.11.2021, כאשר דיון בהליך העיקרי קבוע ליום 9.3.2022.

2. ביום 20.9.2021 הגישו המשיבים בקשה נוספת להארכת המועד להגשת סיכומי טענותיהם. המשיבים ציינו כי טיוטת סיכומיהם הוכנה והופצה וכי על אף מאמציהם

דרושה להם ארכה קצרה לצורך קבלת הערות ועריכת השלמות שנדרשו. על כן, לנוכח פגרת חג הסוכות ובשים לב למועד הדיון, ביקשו המשיבים ארכה להגשת סיכומיהם עד ליום 21.10.2021. ביום 4.10.2021, לאחר שהוגשה התנגדות המערער לבקשה, הורה הרשם על הארכת המועד כמבוקש וזאת בשים לב לטעמי הבקשה ולמועד הדיון הקבוע בערעור, ולאחר שהגיע לכלל מסקנה כי לא יהיה בכך כדי לגרום לפגיעה דיונית ממשית במערער. הרשם האריך בהתאם את המועד להגשת סיכומי תשובה מטעם המערער עד ליום 20.1.2022, ואף חייב את המשיבים בתשלום הוצאות למערער לנוכח העובדה שבקשתם הוגשה בחלוף המועד זו הפעם השנייה.

3. מכאן הערעור שלפני שהוגש ביום 14.10.2021, היינו כשבוע בלבד לפני חלוף המועד שקבע הרשם בהחלטתו. במסגרת הערעור נטען כי שגה הרשם בקבלו את בקשת המשיבים. לגישת המערער, המשיבים אינם רשאים להגיש בקשה נוספת למתן ארכה והדרך הנכונה להשיג על מועד ההגשה שנקבע בהחלטת הרשמת מיום 22.7.2021 היא הגשת ערעור עליה. אלא שהמועד להגשת הערעור חלף זה מכבר, ולפיכך לא היה מקום להיעתר לבקשתם. כמו כן, משעה שהמשיבים פנו לבית המשפט יום לאחר המועד האחרון שנקבע לצורך הגשת סיכומיהם, לא היה מקום לאפשר להם כלל להגיש את הבקשה ובכל מקרה היה מקום לדחותה. בנוסף, החלטת הרשם סותרת את פסק הדין מיום 8.8.2021 שניתן בערעור שהגיש על החלטת הרשמת, בו נקבע כי שיקול דעתה של הרשמת היה ראוי ונכון. המערער הוסיף בין היתר כי בקשת המשיבים למתן ארכה כלל לא נומקה, כי מן הראוי לאכוף החלטות גם על גופי שלטון וכי החלטת הרשם פוגעת בזכותו של המערער להליך הוגן ובשוויון בין הצדדים.

4. דין הערעור להידחות. שיקול דעתו של רשם בית המשפט בכל הנוגע לניהול ההליך הוא רחב, ולא בנקל תתערב בו ערכאת הערעור (ראו למשל: ער"מ 6199/21 ברקוביץ נ' המועצה המקומית מבשרת ציון (14.9.2021); בש"מ 7528/18 פרידמן נ' משרד הביטחון – אגף לשיקום נכים, פסקה 4 (31.10.2018)). החלטת הרשם אינה מצדיקה התערבות, שכן בשים לב למועד הדיון ולשהות שניתנה למערער לצורך הגשת סיכומים בתשובה מטעמו, אין בהארכת המועד שניתנה למשיבים כדי לפגוע באופן ממשי בזכויותיו הדיוניות. מה גם שלטובת המערער נפסקו הוצאות. למותר לציין כי לרשם בית המשפט מוקנית הסמכות להאריך מזמן לזמן מועד שנקבע על ידו לעשיית דבר שבסדרי הדין, לפי שיקול דעתו (תקנה 176(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018). משכך, ובשים לב לטעמים שעמדו ביסוד בקשתם השניה של המשיבים, לא נפל פגם בהחלטת הרשם גם בהיבט זה.

בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, אציין כי לא נעלמה מעיני העובדה שהמשיבים הגישו את בקשותיהם בחלוף מועד ההגשה (יהיו הסיבות לכך אשר יהיו).
לכך מצטרפת העובדה כי ביום 22.10.2021 הגישו המשיבים בקשה שלישית להארכת מועד להגשת הסיכומים מטעמם, גם היא באיחור. וד"ל.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, י"ט בחשוון התשפ"ב (25.10.2021).

שׁוֹפֵט